

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2014/42/584

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellante], woonachtig te Amsterdam, gericht tegen het besluit van de BSA-commissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, verweerster, om appellante een negatief studieadvies toe te kennen.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 27 augustus 2014 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 20 augustus 2014. Het beroepschrift is tijdig ontvangen, maar voldeed niet aan de wettelijke vereisten. Op 4 september 2014 is appellante verzocht voor 16 september 2014 de ontbrekende gegevens aan te leveren. Op 8 september 2014 voldoet appellante hieraan. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 12 september 2014 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant niet uitgenodigd, omdat bij de voorbereiding van het bestreden besluit al een gesprek had plaatsgevonden en in het beroepschrift geen nieuwe feiten en omstandigheden door appellante zijn aangevoerd. Een minnelijke schikking is derhalve niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 24 september 2014 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 27 oktober 2014.

Appellante is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door mevrouw mr. L. van den Berg, secretaris van de BSA-commissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting, gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante studeert sinds 2011 Rechtsgeleerdheid aan de VU. Zij heeft het eerste cursusjaar nog niet afgerond en heeft in het afgelopen studiejaar onvoldoende studieresultaten behaald om dat cursusjaar af te kunnen ronden. Als reden daarvoor meldt appellante dat persoonlijke omstandigheden haar verhinderden optimaal te studeren. Deze omstandigheden betreffen de chronische ziekte van de moeder van appellante die een zware tol eiste van het gezin. Appellante woonde in de eerste periode na de diagnose van de moeder nog thuis. Door de thuissituatie kon appellante zich moeilijk concentreren. Appellante woont sinds enige tijd zelfstandig. De afgelopen zomer is de broer van appellante bij haar komen inwonen, omdat ook hij leed onder omstandigheden in het ouderlijke huis. De nabijheid van haar broer geeft appellante veel rust. Zij is van mening nu beter opgewassen te zijn tegen de situatie en kan de studie weer aan.

Daarnaast geeft appellante te kennen dat de BSA-kaderregeling niet de mogelijkheid biedt studenten na twee studie jaren alsnog een negatief advies te geven.

Verweerster zet uiteen dat appellante in zowel 2011-2012 als 2012-2013 heeft gemeld dat in haar thuissituatie omstandigheden spelen die een optimaal studiegedrag verhinderden. In de zomer van 2013 heeft appellante aan verweerster gemeld dat zij afstand heeft genomen van de thuissituatie, waardoor zij zich weer beter kon concentreren. In de nabije familie deden zich echter in het studiejaar 2012-2013 ziektegevallen voor, waardoor appellante zich te weinig op haar studie kon richten. Zij heeft daarom in het tweede studiejaar nog onvoldoende punten kunnen halen. Verweerster heeft daarom wederom uitstel van een negatief studieadvies verleend.

Appellante heeft gemeld dat ook in 2013-2014 nog sprake was van bijzondere familieomstandigheden. Verweerster bestrijdt niet dat de familieomstandigheden van appellante ongewijzigd zijn. Appellante heeft echter zelf gesteld dat de invloed van de thuissituatie is afgenomen, doordat appellante zelfstandig is gaan wonen. Ook heeft zij professionele hulp gezocht en volgt zij sindsdien therapie.

De studieresultaten in het afgelopen studiejaar steken desondanks negatief af tegen die van het studiejaar 2012-2013. Het causaal verband tussen de omstandigheden en de studieresultaten is daarmee onvoldoende overtuigend aangetoond.

Verweerster is er daarom van overtuigd dat niet de persoonlijke omstandigheden van appellante de oorzaak zijn dat zij nog onvoldoende studiepunten heeft behaald.

Verweerster wijst erop dat in de Onderwijs- en examenregeling de mogelijkheid van een studieadvies na twee jaar mogelijk is gemaakt, zulks in overeenstemming met de wettelijke bepaling.

III. Verloop der zitting

Appellante meldt ter zitting dat zij gedwongen moest verhuizen als gevolg van problemen met haar vriend. Van januari tot maart 2014 verbleef appellante bij verschillende vrienden. Tezelfdertijd werd de situatie van haar broer in het ouderlijk gezin onhoudbaar. In mei werden de spanningen in het ouderlijk huis tussen de broer van appellante en haar moeder te hevig. Om die redenen slaagde appellante er niet in om in het tweede semester voldoende studieresultaten te behalen.

Gezien deze, nog niet eerder ingebrachte informatie, stelt het College van Beroep ter zitting partijen in de gelegenheid om alsnog tot een minnelijke schikking te komen.

Op 30 oktober 2014 laten partijen weten geen minnelijke schikking te hebben bereikt. Verweerster wijst erop dat appellante in het – relatief rustige – eerste semester twee vakken heeft gehaald, terwijl verweerster meer mocht verwachten. In het tweede semester – juist ten tijde van de onrust rondom de broer van appellante – slaagt appellante er wel in studieresultaten te boeken. Het causaal verband tussen de omstandigheden en de studieresultaten is volgens verweerster dan ook niet aan te tonen.

IV. Overwegingen van het College

Op grond van artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur uiterlijk aan het einde van het eerste jaar van inschrijving of zolang het eerste cursusjaar ('propedeuse') niet succesvol is afgerond, aan het advies over de voortzetting van de studie een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. In artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW is een limitatieve opsomming te vinden van omstandigheden die aanleiding kunnen zijn af te zien van een negatief bindend studieadvies. Voor het maken van een uitzondering op de regeling van het bindend studieadvies op grond van deze omstandigheden is bovendien vereist dat tussen het bestaan van die omstandigheden en de studievertraging een causaal verband bestaat. Het ligt voorts op de weg van de student het bestaan van omstandigheden, zoals bedoeld in de Uitvoeringsregeling WHW, en genoemd causaal verband voldoende aannemelijk te maken.

Het College van Beroep stelt vast dat appellante te kennen heeft gegeven dat haar situatie is verbeterd sinds zij zelfstandig is gaan wonen. Voor zover nog sprake was van invloed van de familieomstandigheden op haar studiegedrag had verwacht mogen worden dat appellante slechte studieresultaten zou hebben geboekt in periodes van spanning en goede studieresultaten als van die spanningen geen (of minder) sprake was. Uit een vergelijking van de studieresultaten met de periodes, waarin appellante zegt te lijden gehad te hebben van de gevolgen van de breuk met haar vriend of van de gezinssituatie, blijkt onvoldoende dat er sprake is van een causaal verband. Dit argument treft dan ook geen doel.

Appellant verwijst voorts naar de Kaderregeling BSA, waaruit zij afleidt dat een student na twee studiejaar geen negatief studieadvies meer kan ontvangen. Het College van Beroep stelt vast dat artikel 7.8b tweede lid WHW deze mogelijkheid wel degelijk biedt. Het College heeft voorts vastgesteld dat artikel 13 lid 6 van de Onderwijs- en examenregeling van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid een uitwerking vormt van voornoemd wetsartikel en dat daarmee het uitbrengen van een negatief studieadvies mogelijk is, zolang de student het eerste cursusjaar niet succesvol heeft afgerond. Alles afwegende heeft verweerster in redelijkheid tot haar beslissing kunnen komen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 24 november 2014 door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, mw. J. de Jong, prof. dr. ir. G. van der Laan, mw. drs. T. Mekking, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 45,-.